Österreich, 12. Jh. 

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26119
Copyright: Admont, Benediktinerstift

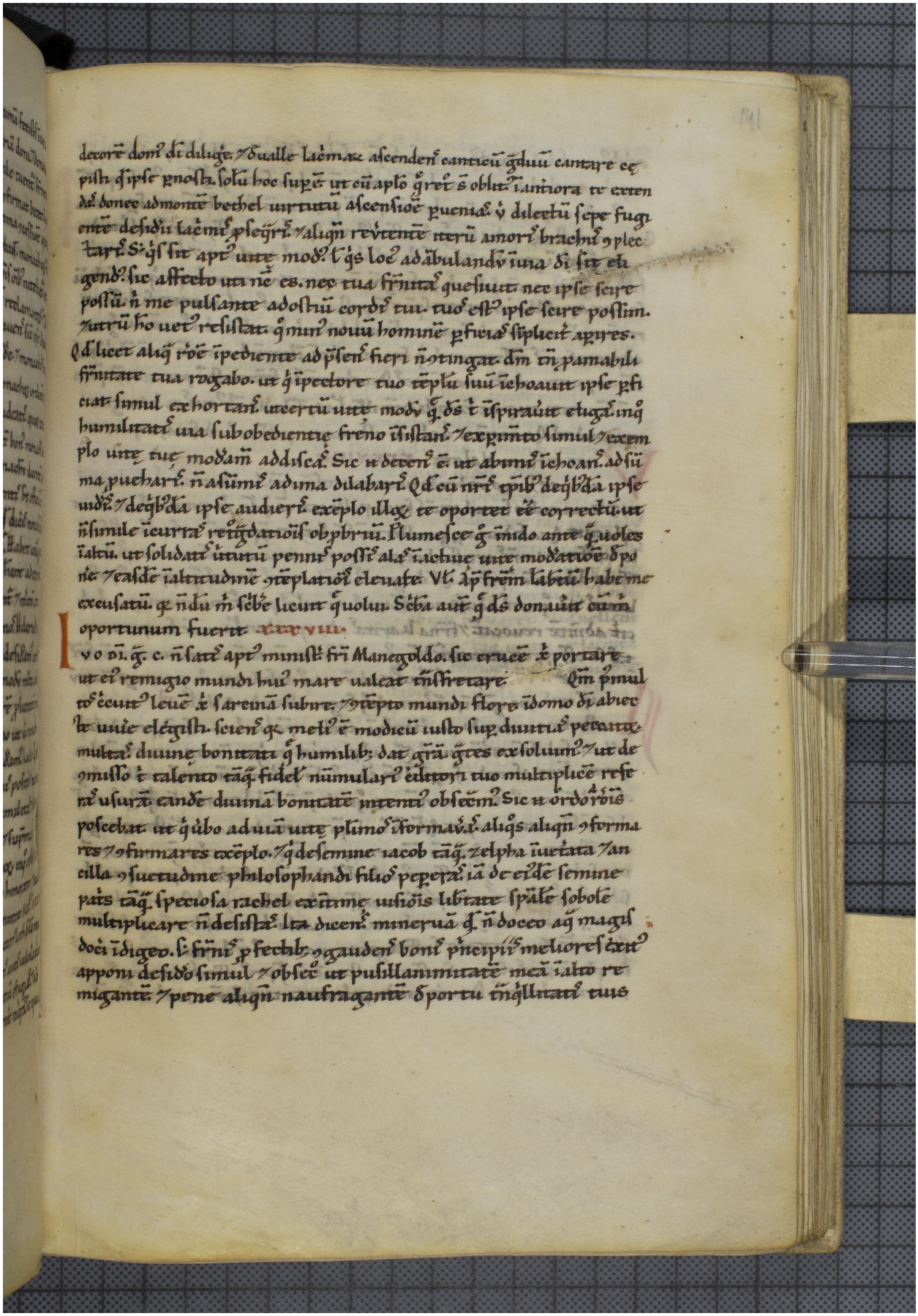

141

decorē domī dī diligē. ⁊ dualle laēmac ascendēs cantica ḡdum cantare ce
pisti q̄ ipse ꝓnosti. solu hoc supē ut cū aplo ḡrēt s oblit. ī anciora te extend
dē donec admontē bethel uirtutū ascensiōē ꝓuenat ỏ dilectū sepe fugi
entē desidū laēmī ꝓsequī. ⁊ aliqn reuertentē iterū amorī brachī ⁊ plec
tarī. Si ḡs sit aptē uite mod. l ḡs loē adābulandū iuna dī sit eli
gend. sic affecto uti nē es. nec tua firmitā quesiuit nec ipse scire
possū. n me pulsante adostiū cordī tuī. tuo est ipse scire possim.
⁊ utrū ho uet resistat. q̄min nouū hominē ꝓficiat supplicit apires.
Qd licet aliq̄ rōē īpediente ad p̄sens fieri nōtingat. dm tū pamabili
firmitate tua rogabo. ut q̄ īpectore tuo tēplū suū īchoauit ipse ꝓfi
ciat simul exhortans. uicertū uite modū q. ds t uspiraūt eligat. inq̄
humilitatis uia subobedientie freno īsistant. ⁊ exprimto simul ⁊ exem
plo uite tue modam addisca. Sic u decens ē. ut abimis īchoans. adsū
ma pucharis. n asūmis adima dilabaris. Qd cū nris cpib deglbdā ipse
audis. ⁊ deglbdā ipse audieris. exēplo illoq̄ te oportet ēē correctū. ut
nsimile īcurta retūdatiōis obprbriū. Plumescē q̄ īmido ante q̄ uoles
īatū. ut solidat iturtū pennis possis ala īactiue uite modatiōē dpo
ne. ⁊ easde īaltitudinē ꝓtēplatiōis eleuate. Vt. ap frēm habeū habeme
excusatū. q̄ ndū m sēbe lucrū quolu. Sēba aut q̄ ds donauit cū m
oportunum fuerit. xxxviii.

Vo dī. g. c. n sat apt ministri frī Manegoldo. sic crucē ē portare
ut ei remigio mundi huī mare ualeat īnstrectare. Qm pmul
to ēcerit leuē ē sarcinā subire. ⁊ ꝓtēpto mundi flore īdomo dī abiec
te unie elegisti. scien q̄ meli ē modicū iusto sup diuitia peccatē
multa diuinē bonitati q̄ humilib; dat grā. q̄tes ex soluum. ⁊ ut de
ꝓmisso t talento tāq̄ fidel nūmulari editori tuo multiplicē rese
ra usura. cande diuina bonitatē intentī obsecrē. Sic u ordo rōis
poscebat. ut q̄ ubo ad uā uite plimo īformaū. aliqs aliqn ⁊ forma
res ⁊ ꝓfirmares exēplo. ⁊ q̄ de semine iacob tāq̄. ⁊ elpha iuetata ⁊ an
cilla ꝓ suetudine philosophandi filios pepera. ia de eide semine
pats tāq̄ speciosa rachel exitime uisiōis libitate spāle sobole
multiplicare n desista. lta dicens. mineruā q̄ n doceo ag magis
doci īdigeo. si firmis ꝓfectib; ꝓ gaudens boni p̄ncipii meliores exitū
appon desido simul ⁊ obsec ut pusillanimitatē mea īalto re
migantē. ⁊ pene aliqn naufragantē dportu tēgllitati tuis